

podobo pokojnikovo in stane samó 10 kr. Dobiva se pri pisatelji v Št. Vidu nad Ljubljano.

Schlusswort zur Ortsnamenforschung in Kärnten. Klagenfurt 1891. (To in prejšnjo knjižico „Zur Ortsnamenforschung in Kärnten“ prodaja knjigar A. Raunecker v Celovci za 30 kr.). Katoliško-politiško in poljedelsko društvo za koroške Slovence je izdalo končni odgovor na drugo brošuro g. A. pl. Jakscha: Eine offene Antwort auf die anonyme Schrift „Zur Ortsnamenforschung in Kärnten“ etc. V tem odgovoru pobija izobražen slovenski pisatelj, ki se pa ne smé imenovati s polnim imenom, da ga „ne potipljejo z debelim prstom,“ najprej sumničenja in splošne fraze g. pl. Jakša ter mu dokazuje strankarstvo in tendencioznost. Več svojih prejšnjih trditvev in sumničenj je moral gosp. pl. Jakš nekako sramežljivo in skrito preklicati, a vendar neče spoznati, da je na krivem poti. Sklicuje se zopet na stare listine iz XV. stoletja, v katerih se že nahajajo nemška imena za slovenske vasi, a slovenski pisatelj mu odgovarja, da to le dokazuje, da so že takrat slovenska imena predstavljali, ne pa da je nemško ime starejše od slovenskega. Še sedaj se nahaja v Nemcih mnogo slovenskih krajevnih imen, katera so pa v srednjeveških listinah čisto drugače zabeležena, dokaz temu, da so nemški pisarji slovenske vasi časih prekrščevali do cela svojevoljno. Potem prehaja g. pisatelj k posameznim neistinitim trditvam pl. Jakša ter mu zlasti obširno in korenito dokazuje, da se vas *Eis* (Led med Pliberkom in Št. Pavlom) ni imenovala prvotno „Eisen“, da torej slovensko ime ni svojevoljno skovano, nego da je nemško ime zgolj le prestava slovenskega imena. Pl. Jakš ima jako čudne pojme: priznava sicer, da so Slovenci pred Nemci stanovali na Koroškem in da se je večina Koroške šele v mnogih stoletjih ponemčila, vendar hoče dokazati, da so nemška imena na Koroškem starejša od slovenskih! Politiško društvo za koroške Slovence je spoznalo, da namerjajo pl. Jakša trditve škodovati političkim pravicam Slovencev na Koroškem in zato se po pravici in kar najodločneje ustavlja napačnemu tolmačenju krajevnih imen. Zato pa je tudi izdalo omenjeni dve knjižici, ki sta radi temeljitosti svoje vredni, da jih pazno čita vsak zaveden Slovenec in se prepriča o nakani Nemcev.

S. R.

Poziv slovenskim pevcem. Slovenci radi in dobro pojó, tega nam ne odrekaajo celó nasprotniki. To svojstvo naše nas je usposobilo, da so se v vsakem večjem kraju osnovali pevski zbori, ki s pesmijo slovensko in slovansko pospekujejo društveno življenje, budé in krepé národno zavest. Ali ta namen pevskih zborov, dasi lep in plodonosen, ne more in ne smé nam zadoščati v središči Slovenije. Slovenci smo zadnja leta vsestranski napredovali in se popéli v vedi in umetnosti do samostalnega, na strokovno izobraženje oprtega delovanja, čegar najvišji namen je znanstvena in umetniška popolnost. Ali naj torej zaostajamo v umetnostnem petji? Ali naj nam ne bodi i pri petji do tega, da se dvignemo do óne visoke stopinje, na kateri samopravno kraljuje glasba kot umetnost, izključujoč vse neumetnostne težnje? Národova čast zahteva od nas, da ne podrejamo več petja drugotnim namenom, da je marveč negujemo kot umetnost umetniški dostojno.

Te misli so vodile pevce, ko so osnovali novi pevski zbor „Glasbene Matice“. Namen temu zboru je torej, gojiti zgolj umetnostno, akademiško-pevski dostojno petje, ki naj bi bilo merilo, koliko vzmoremo Slovenci v tej glasbeni stroki.

Že prvi javni nastop dné 18. malega travna je pokazal resno voljo zborovo, približevati se temu vzvišenemu idejalu, in strokovnjaška ocena je bila sicer stroga, a izrazila je vendar nádejo, da bode bela Ljubljana v nedalnem času središče najboljšega jugoslovanskega umetnega petja.